

Ústredíčko

Školský časopis ZŠ Oščadnica – Ústredie

13. Ročník 2023/24

č.1

ŠKOLA ĽUDSKOSTI

Naša

A je tu opäť september! Ak na Michala padajú žalude,
leto už dlho trvať nebude.

škola

**Základná škola Oščadnica -
Ústredie**

ZŠ Oščadnica – Ústredie
Oščadnica 760
023 01 Oščadnica
Slovak Republic

Ústredíčko 23/24

Úvod....

Milí kamaráti!

Školský rok 2023/24 je už v plnom prúde a my šéfredaktori, zástupcovia šéfredaktorov i celá redakčná rada Vám chceme mnoho povedať cez náš školský časopis. V škole sa uskutočnili a ešte uskutočnia mnohé akcie a Ústredíčko bolo a bude pri tom. V tomto čísle časopisu si nájdete opäť tvorivé okienko. V ňom Vám žiaci našej školy predstavia svoje pekné a netradičné práce, ktoré vytvorili nielen počas vyučovania slovenského jazyka a literatúry. Časopis zobia aj ďalšie zaujímavé okienka, ale viac sa dozviete, keď si časopis prelistujete a prečítate. Všetkým prispievateľom do časopisu ďakujú PaedDr. Dana Krkošová a Mgr. Miroslava Klosková, ktoré jednotlivé čísla časopisu pripravujú do konečnej podoby.

Stále pripomínáme, že budeme radi, keď sa do Ústredíčka zapojíte a prispejete doň svojimi príspevkami. Píšte, vymýšľajte, skrátka tvorte!

Veľmi sa na Vás teším!

Váš školský časopis

Školský časopis – Ústredíčko

ZŠ Oščadnica – Ústredie 760, 023 01

13. ročník /1. číslo / september 2023

Školský rok : 2023/2024

Šéfredaktori: Emka Kormancová, Alexandra Kubicová, Anetka Kučáková

Zástupcovia šéfredaktorov: Dominika Adamičková, Julka Chnúriková

Redakčná rada: Anička Kavická, Mário Galgánek, Alžbetka Trúchla, Juraj Haladej, Juraj Brutovský, Tomáš Krupík, Dávid Kubuš, Štefan Rejňák, Dávid Lušňák, Milan Lušňák, Miška Krkošová, Marco Heglas, Sofia Špalková

Ahojte,
kamaráti!

Ústredíčko č. 1 školský rok 2023/2024 13. ročník

Mamičke

Laura Kadlubcová, 9.B

Milá moja mamička!

Lúbim ťa z celého srdiečka.

I keď som občas výmyselníčka.

Nikdy nie som podvodníčka.

Vždy, keď mám jazvičku.

Dáš mi tvoju zázračnú mastičku.

Povzbudíš ma trošičku.

Hoci len na chvíľočku.

Stále si tu pre mňa.

Si snom každého dňa.

Si moja základňa,

ale i poradňa.

Si môj veľký vzor,

hoci to v otcovi vyvíja vzdor.

Prekonala by si aj mor,

no najlepší je tvoj humor.

Tvoja krása je ako krása mramora,

no láska väčšia ako šípy Amora.

Si proste naša mamička.

Lúbime ťa odmalička.

Naša mama

Stanka Gelačáková, 7.A

Mama moja, mamička.

Ty si moja hviezdička.

V brušku si ma nosila,
v kočiariku vozila.

Kytičku Ti z lásky dám,
na líčko Ťa pobožkám.
K tomu veľké srdiečko,
ešte božtek na líčko.

Mamička, Ty si jarný vánok,
strážiš mi i každý spánok.
Keď mi češeš moje vlásy,
cítim veľa Tvojej lásky.

Ja Ťa ľúbim, mama moja,
pravdivé sú tieto slová.

Si nad mojou perinkou,
si totiž mojou maminkou.

Mama

Simonka Droštinová

Keď som bola maličká,
pomohla mi mamička.
Vymýšľala dobroty v kuchyni,
zaháňala strašiaka v skrini.

Ranku moju pofúkala,
dobrú radu ponúkala.
Ochutnávala koláče z hlíny,
nezabudla na moje narodeniny.

Hoci som skoro dospelá,
k problémom ma to stále volá.
Pomáhaš mi, ďakujem,
pomoc tvoju potrebujem.

Prídeš ku mne, pošepkáš,
lásku ku mne nestrácaš.
Tešíš sa z mojich úspechov,
si jednou z mojich priateľov.

Patríš k tým, čo vo mňa veria,
tvoju lásku nič neodmeria.
Môj cit k tebe nevyhasne,
to je mi nad slnko jasné.

Mamička

Alžbetka Trúchla, 9.A

Mama, moja mamička.
Tebe patrí táto básnička.
Kytičku ti z lásky dám,
na líčko ťa pobožkám.

Mamka, drahá, budem dobrá sľubujem.
A za všetko ti zo srdca pekne ďakujem.

Tam, kde je tvoje objatie,
tam sa cítim najlepšie.
A tvoje slová, keď počujem.
Každý deň ti bozk darujem.

Mamka, dnes si zaslúžiš obdiv sveta,
pretože si aj ku mne milá a zlatá.

Prajem ti, aby si bola šťastná,
lebo si moja najlepšia mama.
Chcem, aby si vedela,
že ťa mám rada od mala.

Príbehy aj zo života našich žiakov....

Stavitelia Miro a Martin

V piatok po obede sme išli stavať skoky na bicykel. Môj kamarát Miro si zobral lopatu a motyku, ja som zobral sekeru a kladivo a vyrazili sme.

Išli sme na dohodnuté miesto. Keď už sme boli na mieste, uvažovali sme, ako ich budeme stavať. Prešli sme celý chodník, na ktorom sme ich mali postaviť. Zistili sme, že na začiatku sú kamene, tak sme išli stavať od stredu chodníka. Tam sme postavili skok. Vtedy Miro povedal: „Idem ho skočiť prvý.“ Odpovedal som: „Dávaj pozor na tú zatáčku!“ Miro ho skočil a povedal: „Je to v pohode.“ Tak som išiel za ním, skočil som a zrazu som preletel cez malý strom, cez ktorý som urobil salto. Za ním bola cesta s kamením. Nejak som to vytočil a skončil som v breze. Bicykel ležal 3 metre odo mňa. Miro vykrikoval: „Mám zavolať pomoc?“ Odpovedal som: „Netreba. Podaj mi radšej vodu, je mi nejako divne.“ Pomaly som išiel k nemu a spýtal som sa ho: „Mám niečo na chrbte?“

Miro ho odfotil a zistil som, že celý chrbát mám doškriabaný. Liečil som sa z toho asi týždeň. Ale v skákaní na bicykloch nás to nezastavilo.

Martin Koza, 7. B

Ako som chytil svoju životnú rybu

Raz sme išli s rodičmi na dovolenku k jazeru. Cesta trvala zhruba 2 a pol hodiny. Po dlhej ceste otec konečne oznámil: „Sme tu!“

Hneď som vybehol z auta a pribehol k jazeru. Bol tam očarujúci výhľad, zaraz som všetkých zavolať: „Poďte sa pozrieť!“ Po chvíľke sme si išli vybaliť veci z auta a išli sme chytať ryby. Nahodil som prvú udicu na kapra a čakal som. Medzitým som si naviazal druhú udicu. Dal som na háčik nástrahu a išiel som nahodiť, keď sa ozval signál. Opýtal som sa: „Čo to bolo?“ Otec mi povedal: „Niečo sa ti chytilo na udicu.“ Všetci sme pribehli k udiciam a ja som začal ťahať. Súboj trval zhruba 10 minút. Zistil som, že to bol len malý kapor. Zavolať som na otca: „Prines mi podberák!“ Otec priniesol podberák a podobral kapra. Vytiahol som mu háčik a pustil ho. Po chvíľke som nahodil znova a po 5 minútach som spozoroval veľký záber. Zdvihol som udicu a začal ťahať. Bol to obrovský súboj, tá ryba bola naozaj silná. Zdolával som ju zhruba 2 hodiny. Bola to štika!

Bol to pre mňa veľký zážitok. Domov sme prišli unavení a rovno sme išli spať. Už sa teším na ďalšiu rybačku.

Miroslav Čanecký, 7. B

Ako sa Laura skamarátila s Dunčom

Bolo raz jedno dievčatko, ktoré sa volalo Laura. Mala veľmi milého psíka Dunča.

Ten sa jej však raz na prechádzke stratil. Veľmi sa o neho bála. Kým ho ona hľadala, Dunčo bol na smetisku. Vedľa smetiska stála obrovská veža, v ktorej sídlil čarodejník Ozan. Ten práve vyhodil z okna fľašu s nápisom – Rozprávanie zvierat. Dunčo neodolal a ochutnal z nej trochu. Hneď na to začal rozmýšľať a rozprávať. Vtom dobehla Laura a našla ho. Celá vytešená ho vystískala. Dunčo jej povedal: „Prepáč, že som ti utiekol.“ Dievčatko zostalo zaskočené a spýtalo sa: „Ty rozprávaš?“ Dunčo prikývol. Dievča povedalo: „Výborne, aspoň sa budem mať komu zveriť so svojimi tajomstvami. Ty ma budeš počúvať, budeš mi verný. A ja ťa za to nikdy neopustím a budeme spriaznené duše.“

A tak Laura našla psíka, ktorý sa stal jej BFF.

Sofia Špalková, Vaneska Plačková, 7.A

Záhadný mimozemšťan

Raz keď som išiel zo školy, začul som v našej záhrade záhadné zvuky. Myslel som si, že je to nejaké zviera. Tak som sa tam išiel pozrieť.

Prišiel som bližšie a videl som mimozemšťana. Veľmi ma to neprekvapilo, lebo som ich v televízii videl už veľa. Keď som sa na neho pozrel, zmizol. Hneď som to povedal svojim rodičom, ale tí mi vôbec neverili. Tak som šiel do svojej izby. Keď som tam vošiel, on už sedel na mojej posteli. Vystrašilo ma to. Keď som bežal po mamu. Keď tam prišla, on tam už zase nebol. Mama sa so mnou vyvadila. Neverila mi, myslela si, že som si to vymyslel. Vravil som jej, že tam vážne bol. Ale ona nič. Keď som si urobil úlohy, išiel som ho hľadať. Zobral som si baterku, jedlo, vodu a vyrazil som. Keď som ho po dvoch hodinách stále nenašiel, išiel som domov. Lahol som si a zaspal som. Snívalo sa mi, že prišli mimozemšťania a zobrali ma do vesmíru. Sen bol ako živý. Potom som počul nejaké hlasy. A to ma už mama budila do školy.

Keď som šiel do školy, tak sa mi ešte raz ukázal a zamával mi. Bolo to naposledy, čo som ho videl. Asi odletel do vesmíru. No neviem. Ale odvtedy verím na mimozemšťanov.

Lukáš Korený, 7.A

Aj zvieratká sa môžu stratiť...

Jedného dňa sa narodil tučniak do štvorčlennej rodiny tučniakov. Mama bola Mia, otec Neo, najstarší brat Noro a sestra Nela. Narodil sa 11. februára a dostal meno Niko.

Deň na to sa narodil neďaleko odtiaľ malý ľadový medvedík, ktorému dali meno Tim. Boli to najlepší kamaráti. Stále sa spolu hrali. No jedného dňa sa zatúlali príhore na schovávačku príliš ďaleko. Hrali sa a hrali a ani si neuvedomili, že sa stratili. Všimli si to, až keď bola úplná tma. Nevedeli, kde sú. V diaľke si všimli svetielko, a tak išli za ním. Išli, išli, ale svetielko sa stále nepribližovalo. A tak stále kráčali a kráčali ďalej a ďalej. Rozprávali sa o tom, ako sa veľmi boja, že nenájdu domov. Navzájom sa upokojovali. Po dobrej chvíli sa pred nimi predsa objavila chalúpka so svetielkom. Zaklopali. Býval v nej starček. Vyrozprávali mu, čo sa im prihodilo. Starček poznal les veľmi dobre, poznal tam každý strom. Ráno ich vyprevadil na čistinku, pri ktorej bola cestička, ktorou sa okolo lesa dostali domov.

Medvedík aj tučniak sa šťastne dostali domov a všetkým zvieratkám v lese vyrozprávali príbeh o stratených kamarátoch.

Alexandra Dudiaková, 7.A

Stratené mačiatko

Bolo chladné sobotné ráno, keď som sa vybral na prechádzku okolo cyklotrasy. Išiel som už dlho a bolo mi zima. Zrazu som začul, ako niečo šuchoce v tráve. Išiel som sa pozrieť a uvidel som malé mačiatko. Bolo zmrznuté a vyzeralo choré.

Spomenul som si, že pred tromi týždňami brali do útulku mačku s mačiatkami práve tu pri cyklotrase. Asi tu zostalo, možno si ho nevšimli. Mačiatka mi prišlo ľúto, a tak som sa rozhodol, že ho zoberiem domov. ~~Čem,~~ že moji rodičia nemajú radi mačky, ale musel som. Určite by v tej zime zamrzlo. Dal som si dole bundu a mačiatko som zabalil do nej. Bola mi zima, ale mačiatko bolo dôležitejšie. Z diaľky som videl, že mama sa pozerá z okna. Vedel som, že keď ma takéhoto uvidí, príde jej to podozrivé. No mačiatko som nemal kde dať. Spomenul som si, že blízko býva veterinár a mačiatko potrebovalo ošetriť. Zaniesol som ho k nemu a veterinár povedal, že má zlomenú labku, ale že bude v poriadku a o dva týždne mi ho vráti.

Všetko som povedal rodičom a na moje veľké prekvapenie povedali, že si ho môžem nechať, ale bude iba vonku a musím sa o mačiatko starať. Po mesiaci už bolo úplne v poriadku a z útulku nám dali ešte aj jeho mamu a súrodencov.

Mário Galgánek, Stanka Gelačáková, 7.A

RODINA

Žiaci 9. ročníka

„Rodina je podľa mňa jednou z najdôležitejších častí života. Sú to ľudia, ktorí ma majú radi a berú ma takú, aká som. Som vďačná za svoju rodinu, za ľudí, ktorí akceptujú a podporujú moje rozhodnutia. Množstvo ľudí by najradšej rodinu nemalo, no nevedomujú si, že ich rodina sa často snaží len o to, aby nerobili zlé rozhodnutia a chcú ich chrániť.“

„Čo je to rodina? Sú to naši najbližší ľudia, na ktorých sa môžeme spoľahnúť, že nás neopustia. Pomôžu nám vždy, keď môžu a tak veľmi, ako len môžu. Zároveň nás majú radi aj s našimi chybami a zlými vlastnosťami. Každý, kto nejakú rodinu má, by si ju mal veľmi vážiť. Rodinu si nevyberáme, a preto aj keď nám na niekom niečo vadí, musíme ho rešpektovať a pomôcť mu, keď to potrebuje.“

Podľa mňa rodinu tvoria rodičia, súrodenci, ujovia či tety, bratrance, sesternice a starí rodičia. Títo všetci sú naša rodina, ktorú si musíme vážiť, pretože inú mať nebudeme. Keď máme problém, na koho sa obrátíme? V prvom rade na našu rodinu, pretože nás vždy láskavo vypočujú, pochopia a poradia. Síce nie každý má takú rodinu, ale ja ju rozhodne mám, a preto si ich všetkých vážim. Viem, že tu so mnou vždy budú a to je úžasné.“

„Čo pre mňa znamená rodina? Povedala by som, že znamená všetko. Je to miesto, kde si sa narodil, kde si prežíval svoje detstvo. Tvoria ju ľudia, na ktorých sa môžeš spoľahnúť a môžeš sa im zveriť. Moja rodina mi už od detstva vytvára šťastný domov plný lásky a porozumenia, v ktorom spoločne žijeme, máme sa radi a snažíme sa neustále podporovať a vždy si byť nablízku, keď potrebujeme. Našu rodinu si nevyberieme. Ona si vyberie nás.“

Moju rodinu tvorí tata, mama a bratia. Občas máme nejaké spory, ale vždy si ich objasníme. Podporujeme sa aj v zlých časoch, aj v dobrých. Rodina nie je len skupina ľudí, s ktorými bývaš. Je to aj domov, zážitky prežité v ňom a s nimi. Preto je dôležité, aby sme si našu rodinu vážili a trávili s ňou čas, pretože tu nebudeme navždy.“

„Keď počujem slovo rodina, vybaví sa mi moji blízki ľudia – mama otec, bratia – všetky krásne zážitky, ktoré spolu máme. Ľudia v rodine by mali byť ľudia, ktorí nás podržia, podporia, podajú pomocnú ruku. Svoju rodinu mám veľmi rada, máme spolu vážne krásny vzťah. Nevymenila by som svoju rodinu za nič na svete. Všetkým ľuďom by som dopriala rodinu, v ktorej sa budú cítiť doma, dobre a vítaní. V dnešnom svete je podľa mňa rodina veľmi dôležitá, aby sme sa mali o koho oprieť.“

Svedomie je ...

Je to náš vnútorný etický kompas. Pomáha nám rozlišovať správne skutky, ktoré nás posúvajú bližšie k životným cieľom od tých nesprávnych, ktoré nás od nich vzdiaľujú. Keď urobíme niečo zlé, svedomie nás núti k pocitu viny a hanby. Na druhej strane, keď urobíme niečo dobré, svedomie nám poskytne pocit radosti a spokojnosti. Svedomie nie je neomylné a môže byť ovplyvnené našimi emóciami, náladami, názormi iných ľudí. „Svedomie druhého človeka je jeho súkromnou izbou, do ktorej sa nechodí nasilu v bagandžiach. Ak ma niekto pozve, v pokore si vyzujem obuv z nôh a pozriem si len tie zákutia, ktoré mi on osobne ukáže,“ povedal Paul del Roso. S jeho názorom súhlasím, pretože svedomie je obrovský poklad ukrytý v duši každého z nás. Mali by sme si ho vážiť, načúvať mu a riadiť sa ním. Ale dávať si aj pozor, komu sa s ním zveríme, aby sme na to nedoplatili. Keby sme sa zverili človeku so zlým úmyslom, mohol by ublížiť nám aj našim blízkym.

Klaudia Kantoríková

Je jednou z najdôležitejších súčastí nášho života. Pomáha nám rozlišovať, čo je správne a nesprávne. Je to náš vnútorný hlas, ktorý nás vedie a pomáha nám robiť správne rozhodnutia. Pre mňa znamená svedomie byť čestný, úprimný, zodpovedný a snažiť sa udržiavať tieto zásady v každodennom živote. Myslím si, že svedomie je dôležité pre každého, preto nám umožňuje byť autentický a žiť podľa toho, v čo veríme. Svedomie nám tiež umožňuje prekonať ťažké situácie a robiť správne rozhodnutia, aj keď to znamená, že budeme musieť konfrontovať nepríjemné následky. Keď počúvame svoje svedomie a konáme v súlade s ním, cítime sa dobre a máme pocit, že sme urobili správnu vec. Na druhej strane, keď ignorujeme svoje svedomie a konáme nesprávne, môžeme sa cítiť vinní a mať ťažké srdce. Celkovo si myslím, že svedomie nám pomáha byť lepšími ľuďmi a žiť hodnotnejší život. Preto je dôležité byť si vedomý svojho svedomia a robiť veci, ktoré sú v súlade s ním a našimi hodnotami.

Matúš Kopera

Je vnútorný hlas, ktorý nás vedie k tomu, čo je správne a čo nesprávne. Je to naša schopnosť rozlíšiť medzi dobrom a zlom a konať podľa toho. Svedomie nám pomáha byť zodpovednými a konať podľa toho, čo cítime. Pomáha nám robiť správne rozhodnutia. Je to niečo, čo nás robí ľuďmi a učí nás byť ohľaduplnými voči ostatným ľuďom. Je to v podstate naša vlastná myseľ, ktorú nám nemôže nikto zobrať alebo naopak dať. Podľa mňa je na nás, aby sme počúvali svoje svedomie a robili to, čo je správne. Je to náš vlastný sudca, ktorý nás môže buď ospravedlniť alebo odsúdiť. Preto by sme mali byť opatrní, aby sme svoje svedomie nezneužívali a aby sme sa vždy snažili konať správne. Svedomie nás núti k sebakontrolu a zodpovednosti. Je to kľúčový prvok v našom osobnom raste a vývoji. Podľa môjho názoru nás svedomie vedie k tomu, aby sme robili to, čo je správne, aj keď to nie je vždy najjednoduchšie. Svedomie je súčasťou toho, čo nás robí ľuďmi. Myslím si, že najlepšie to vystihuje citát: „Svedomie je tvár duše.“

Zorka Koperová

Opýtali sme sa žiakov našej školy.....

Kto je pre vás vzorom a prečo?

- Juraj Haladej: „Môj otec, pretože veľa pracuje.“
Veronika Hamacková: „Moja mama, je veľmi kreatívna.“
Ema Kormancová: „Pani učiteľka Kvašňovská, je veľmi úprimná.“
Dávid Kubuš: „Ema Kormancová, má dobré známky.“
Maroš Bulej: „Ľuboš Bulej, lebo je to najväčší borec.“
Zuzana Zagrabanová: „Karinkina mama, vie dobre piecť.“
Karin Křivánková: „Moje kamarátky, lebo rada s nimi trávim voľný čas.“
Vivien Pavlovičová: „Pani učiteľky a pani riaditeľka, lebo uprednostňujú morálne hodnoty a organizujú hry pre deti.“

Čoho sa bojíte v tomto školskom roku?

- Anna Kavická: „Bojím sa monitoru a prijímačok.“
Aneta Kučáková: „Bojím sa rozlúčenia s mojimi spolužiakmi.“
Juraj Haladej: „Bojím sa diktátov a písomiek.“
Peter Laš: „Bojím sa, že nezvládnem monitor.“
Samuel Ryboň: „Bojím sa matematiky a rozlúčenia so spolužiakmi.“
Nina Šabíková: „Bojím sa stresu.“
Karin Křivánková: „Bojím sa, že budem mať málo voľného času.“
Dávid Kubuš: „Bojím sa monitoru a ťažkého učiva.“

Na čo sa tešíte v tomto školskom roku?

- Nina Šabíková: „Teším sa, že ukončím prvú etapu svojho života.“
Alžbeta Trúchla: „Teším sa, že budem odchádzať zo školy.“
František Gavlák: „Teším sa na nový rozvrh hodín a na nových spolužiakov.“
Sofia Čelková: „Teším sa na nové školské obedy a na nové knihy.“
Kristína Tabaková: „Teším sa na moje kamarátky.“
Júlia Kontriková: „Teším sa na spojené hodiny fyziky.“

Interview s pani učiteľkou Mgr. S. Zagrapanovou

Na akých školách ste študovali?

Študovala som na Gymnázium v Čadci a potom na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre, odbor učiteľstvo slovenského jazyka a národopis (regionálna výchova).

Bolo pre vás štúdium náročné?

Áno, na gymnázium bolo štúdium náročné, lebo sme mali prísnych profesorov, takže na strednej som sa naozaj musela učiť. Čo sa týka vysokej školy, samotné štúdium náročné nebolo, lebo som si vybrala predmety, ktoré ma bavili. Ale na skúšky som sa musela učiť, tie boli náročné.

Keď ste navštevovali ZŠ ako žiačka, ktoré predmety vás najviac bavili? Prečo ste sa rozhodli stať učiteľkou?

Tak to dodnes neviem. (smiech) Asi preto, lebo sa mi páčila predstava, že budem mojím žiakom niečo odovzdávať, že ich niečo naučím a že tu niečo po mne ostane. Ale nečakala som, že to bude až tak náročné, zvlášť pri slovenčine.

Rozhodovali ste sa aj medzi niečím iným alebo učiteľstvo bola jasná voľba?

No, nebola to úplne jasná voľba. Najprv som chcela byť zdravotná sestra, ale tam ma nevzali, našťastie. (smiech) Tak som išla na gymnázium a rozhodla som sa ďalej študovať slovenčinu.

Už máte za sebou veľa rokov učenia, veľa skúseností, išli by ste do toho znova, ak by ste mali možnosť výberu?

(smiech) Asi nie. Je to dosť náročné pracovať so žiakmi, niečo ich naučiť tak, aby si to zapamätali a správne pochopili.

Čo by ste robili?

Asi niečo, kde by som mohla byť nezávislá. Robila by som asi úpravy textov a scenárov, to som si už vyskúšala, bavilo by ma to a vedela by som si to predstaviť ako svoju prácu. Ale bolo by mi ľúto, že nemôžem byť so žiakmi. Pretože deti sú úžasné a skrátka mi učiteľstvo prirástlo k srdcu.

Za posledné tri roky sme zažili skúsenosť učenia online, bolo to podľa vás horšie alebo lepšie ako normálna výučba?

Určite to bolo horšie, pretože deti sa toho veľa v pohodlí domova nenaucia. A myslím si, že aj pre žiakov to bolo horšie.

Baví vás táto práca stále aj po toľkých rokoch?

Baví, lebo zažívam pekné a príjemné momenty. Napríklad, keď niekto z mojich žiakov sa dobre umiestni v recitačnej súťaži, čomu sa aktívne venujem.

Čo je podľa vás najlepšie na práci učiteľa?

Najlepšie je asi to, keď vidím, že moja práca prináša ovocie. Hlavne u deviatakov, že som ich naozaj niečo naučila a keď dobre napíšu T9. Keď sa stretnem so svojimi bývalými žiakmi a oni sa mi poďakujú.

Učiteľstvo je náročná práca, ktorá si vyžaduje množstvo energie, kde ju čerpáte vy?

Ja energiu čerpám v športe. Rada sa bicyklujem, plávam, chodím na turistiku do prírody a keď mám zlé chvíle, tak počúvam svoju obľúbenú kapelu. Šport, príroda a hudba sú veci, pri ktorých dokonale zrelaxujem a načerpám energiu.

Ovládáte nejaký cudzí jazyk?

Učila som sa ruštinu, nemčinu a trochu angličtinu.

Ste rodáčka z Oščadnice. Viete rozprávať plynulou oščadničtinou?

Neviem, rozumiem všetkému, ale plynulo rozprávať neviem.

Ďakujeme Vám za rozhovor. Prajeme Vám veľa ďalších úspechov na tejto škole a blahoželáme Vám k 25. výročiu za katedrou.

Rozhovor pripravili Simonka Droštinová a Laura Višňáková

Čierny poklad

Volám sa Katie Crounová. Cez víkendy a hlavne cez prázdniny veľmi rada chodím ku krstným rodičom. Prečo? Pretože tam majú kone. Milujem jazdiť na koňoch. Keď som tam však jeden víkend išla, zostala som nemilo prekvapená.

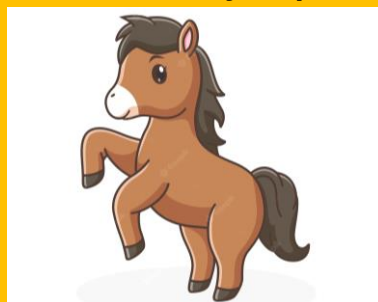
Ráno o deviatej som bola pobalená a pripravená na odchod. Tešila som sa, že uvidím uja a tetu, ale najmä, že uvidím môjho najobľúbenejšieho koňa Amy. O pol deviatej som sa stretla s Willom, to je môj dobrý kamarát, a on tam mal ísť so mnou. Cesta trvala tak hodinku. Po príchode sme sa utekali pozrieť na kone. Amy však v stajni nebola. Mysleli sme si, že je len na prechádzke. Keď som sa opýtala tety, kde je, odpovedala, že utiekla. Nemohla som tomu uveriť. Kôň predsa nevie otvárať dvere. Nieкто ju musel uniesť.

Keď som sa prechádzala po dvore, napadlo mi, že Amy mohla zanechať stopy. Mala som pravdu. Zo západného východu viedli stopy do kaňona. Rýchlo som zavolała Willa a sadli sme na bicykle.

Pred kaňonom sme bicykle schovali do kríkov. Onedlho sme našli dom, pri ktorom stálo veľké auto. Napadlo mi, či by Amy nemohla byť v ňom, lebo stopy zmizli. Prestala som pochybovať, keď som začula jej erdžanie, ktoré vychádzalo z auta. Pri aute však boli ľudia. Nechájala som, prečo by chceli uniesť práve Amy, ale chcela som ju určite zachrániť.

Keď ľudia zašli za dom, priblížili sme sa s Willom k autu. Dvere však boli zamknuté. Willo prišiel s veľkým kameňom. Pochybovala som, či to pomôže, ale zámka sa otvorila. Vytiahla som vystrašenú Amy von. Ľudia sa však už vracali. A tak som rýchlo vyskočila na koňa a Willo sadol za mňa a ušli sme. Nevedeli sme, či sa zloději vyberú za nami. Preto sme hneď zavolaali ujovi a vysvetlili sme mu, čo sa stalo. Ujo zavolaal políciu, ktorá všetko vyriešila.

Ja s Willom sme nakrmili Amy a pre istotu sme ju do stajne zamkli.

Ninka Adamičková, 7.A

ANKETOVÉ OTÁZKY SME POLOŽILI DEVIATAKOM

Minuloroční deviataci už majú Testovanie 9 a prijímacie pohovory na stredné školy za sebou, tohtoročných deviatakov ešte len čakajú. Čo by pred týmito dôležitými testami poradili svojim mladším spolužiakom?

Barborka V.: „Uč sa! Nič nie je zadarmo.“

Martinka K.: „V deviatom ročníku sa začnite viac učiť a na testovanie a prijímačky sa pripravujte už od začiatku roka. Na hodinách sa pýtajte na všetko, čo neviete a čomu nerozumiete. Nehanbite sa pýtať.“

Adam K.: „Majte reálne ciele. Deň pred testovaním a pred prijímačkami si oddýchnite a poriadne sa vyspíte.“

Kludia S.: „Učte sa a ak treba, choďte na doučovanie. Neberte to na ľahkú váhu.“

Laurika V.: „Zapamätajte si čo najviac z hodín. Učte sa priebežne a neučte sa na poslednú chvíľu.“

Lucka Š.: „Dávajte pozor na hodinách a učte sa i naviac. Nestresujte a pred monitorom sa dobre vyspíte. Najskôr napíšte to, čo viete, potom sa vráťte k tomu ostatnému.“

Sebastián M.: „Môžete mať buď výsledky alebo výhovorky. Nemôžete mať oboje. Učte sa!“

Kludia K.: „Majte poriadok v zošitoch. Zapisujte si všetky poznámky. Choďte spať skoro, aby ste spali aspoň osem hodín.“

Petra Š.: „Prejdite si skúšobné monitory a staré prijímacíkové testy a čo neviete, preberte s učiteľom. Veľmi vám to pomôže.“

Milan S.: „Nestresuj, neboj sa, uč sa postupne, pôjde to. Ak niečomu nebudeš rozumieť, pýtaj sa. Učitelia sú tu na to, radi ti pomôžu.“

DRŽÍME VÁM PRSTY

Čo bude dnes dobrého

Zeleninový veniec

Potrebuje:	200 g karfiolu	mleté čierne korenie
	200 g mrkvy	soľ
	po 50 g petržlenu, zeleru a kalerábu	olej
	100 g zeleného hrášku	strúhanku
	30 g krupice	petržlenovú vňať
	3 vajcia	papier na pečenie

Postup:

1. Karfiol uvaríme v slanej vode a rozoberieme ho na malé ružičky. Očistenú koreňovú zeleninu uvaríme osobitne v osolenej vode a pokrájame na malé kocky. Rozšľahané vajcia pridáme k zelenine spolu s hráškom, krupicou, korením a soľou. Zahustíme strúhankou a jemne premiešame.

2. Kruhovú formu na pečenie venca s nadvihnutým stredom vymastíme a vysypeme strúhankou. Dbáme najmä na strednú časť formy. Zeleninový zmes vo forme zarovnáme a v rúre predhriatej na 175 stupňov asi 40 – 45 minút pečieme do ružova (zapichnuté špáradlo musí ostať čisté).

3. Upečený veniec uložíme na okrúhlu misu a ozdobíme čerstvou zeleninou. Zeleninový veniec môžeme podávať buď samostatne, alebo ako prílohu k mäsu.

Ovocný zákusok

Potrebuje:	Bublaninové cesto:	5 PL polohrubej múky
		5 vajec
		5 PL kryštálového cukru
	Krém:	500 ml šťavy z marhuľového kompótu
		400 ml vody
		2 balíčky Zlatého klasu
		150 g marhuľového lekváru na potretie cesta
		kompótové marhule

Postup:

1. Žĺtky vymiešame s cukrom dopenista, pridáme múku a nakoniec zľahka primiešame dotuha ušľahaný sneh z bielkov. Cesto vylejeme na vymastený a múkou vysypaný plech a pečieme v mierne vyhriatej rúre asi 15 minút.

2. Vychladnuté cesto potrieme marhuľovým lekvárom a poukladáme naň polovice kompótových marhúľ. Šťavu a vodu zmiešame, pridáme cukor, citrónovú šťavu a primiešame Zlaté klasy. Necháme odpočinúť a medzitým uvaríme hustú kašu. Potom túto hmotu vylejeme na cesto pokryté marhuľami a necháme stuhnúť v chladničke.

K. Zborovančíková, P. Školová

Športové okienko

Je zrejme najznámejším slovenským atlétom posledných rokov. Narodil sa v Nitre 10. februára 1983. Jeho rodičia sa volajú Viliam a Katarína, má brata Michala. Od roku 2007 je ženatý s manželkou Lenkou, majú spolu dve dcéry Ninu a Emmu. Vo svojom rodnom meste vyštudoval žurnalistiku, ale jeho celoživotnou láskou sa stal šport.

Ako chlapec sníval, že sa stane hokejovým brankárom, neskôr sa však vybral iným smerom. Začiatky jeho kariéry sú spojené s klubom AC Stavbár Nitra, kde sa jeho trénerom stal Peter Mečiar. Neskôr prešiel do klubu VŠC Dukla Banská Bystrica, kde sa intenzívnejšie začal venovať chôdzi, najskôr na 20, potom i na 50 km. Viditeľné zlepšenie jeho výkonov prišlo s trénerom Matejom Spišiakom.

Počas svojej športovej kariéry sa zúčastnil mnohých športových súťaží, napríklad Svetových a Európskych pohárov a viacerých olympiád. Na Európskom pohári v španielskej Murcii v roku 2015 získal krásne druhé miesto. Na olympiádach sa zúčastnil napríklad v Pekingu (2008), Londýne (2012), Riu de Janeiru (2016) a Tokiu (2021). Zlatú medailu sa mu podarilo vybojovať v Riu.

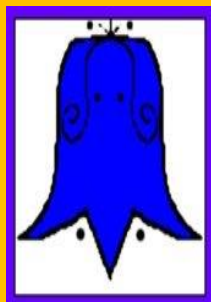
Veľa času venuje i mladým. V roku 2016 založil športovú akadémiu, ktorá sa venuje všeobecnej pohybovej príprave detí. Doteraz ňou prešlo viac ako 5 000 detí.

1. V ktorom meste sa konal EP v r. 2015?													
2. Ako sa volá jeho rodné mesto?													
3. Meno jeho prvého trénera je ...													
4. Jedna z jeho dcér sa volá ...													
5. Meno jeho posledného trénera je ...													
6. Kde sa konali OH v roku 2021?													
7. Pôvodne sa chcel venovať ...													
8. Jeho manželka sa volá ...													
9. Ktoré miesto získal na EP v r. 2015?													

Veronika Gavláková a Martinka Hluzáková

Rozlúčka s minulým školským rokom

Vážená pani riaditeľka,
milá pani učiteľka,
pán farár, kaplán, starosta,
mládež naša zlatistá!

Dnes tu stojíme,
s vami sa lúčime.
Odchádzame šťastní
a zároveň smutní.

Prichádzali sme sem s radosťou,
ale občas aj s rannou lenivosťou.
Trápili ste sa s nami deväť rokov,
prekonali sme s vami veľa krokov.

Keď sme boli prváci,
neboli sme lajdáci.
Čítať sme sa naučili,
písmenká sme pochopili.

Prasiatka a včeličky,
hnali naše hlavičky.
Včeličky sme radi mali,
prasiatka sme neznášali.

Vo vyššom ročníku
bolo ako na chodníku.
Raz doprava, raz doľava,
už nám dochádzala šťava.

Keď sme boli najstarší,
neboli sme najlepši.
Naša trieda bola pestrá,
vznikali nové priateľstvá.

Triedna bola osobou,
ktorá s Božou pomocou,
do hlavy nám zasiahla,
ku koncu to dotiahla.

Pre vás, milí spolužiaci,
odkaz máme srdcervúci:
„Učte sa a poslúchajte,
učiteľov v láske majte!“

Pred chvíľou sme boli prváci,
dnes sa rozlietame ako vtáci.
Odlietame do neznáma,
budúcnosť bude dráma.

Nechali ste na nás znaky,
patria vám naše vdaky.
Stojíme pred vami poslednýkrát,
za všetko ďakujeme tisíckrát.

Simonka Droštinová

Dejepisná tajnička

Rád čítaš noviny a časopisy, prípadne správy na internete? V minulosti naši predkovia nemali internet v mobile, ale nové informácie získavali z tlačených periodík. Ak sa chceš dozvedieť názov literárnej prílohy Slovenských národných novín, tak vyplň nasledovnú tajničku.

1.													
					2.								
3.													
					4.								
								5.					
6.													
7.													
								8.					
9.													
								10.					
11.													
12.													
										13.			

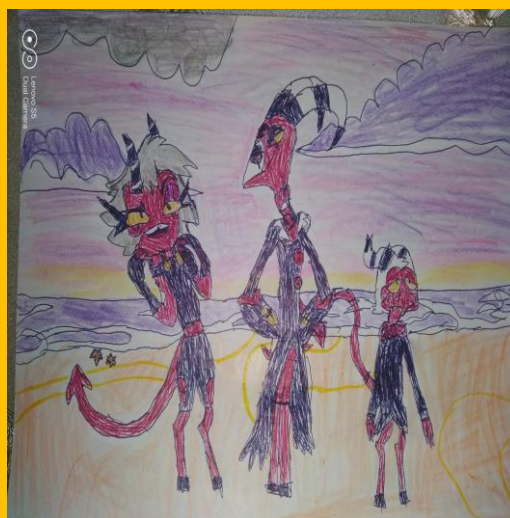
1. Dedina, v ktorej sa narodil Ľudovít Štúr.
2. Kto ako prvý uzákonil spisovnú slovenčinu?
3. Meno autora textu slovenskej hymny.
4. Ktoré slovanské meno si Štúr vybral počas stretnutia na Devíne?
5. Názov spolku, ktorý v r. 1844 založili štúrovci.
6. Čo zakázala maďarská vrchnosť Štúrovi na bratislavskom lýceu?
7. Tatrín vznikol v meste ... sv. Mikuláš.
8. Gramatické pravidlá slovenčiny spracoval Štúr v diele *Náuka ... slovenskej*.
9. V ktorom meste zomrel Ľudovít Štúr?
10. Bernolákov spolupracovník, ktorý medzi ľuďom šíril nové poznatky.
11. Štúrovi žiaci pri odchode do Levoče spievali pieseň *Nad Tatrou sa ...*
12. Synonymum k slovu uzákonenie.
13. Príezvisko básnika, ktorý sa stal inšpiráciou pre generáciu bernolákovcov i štúrovcov.

PROJEKTY ŽIAKOV NAŠEJ ŠKOLY

Miška Krkošová rada kreslí

Projekty žiakov zo Základnej školy Oščadnica - Ústredie

Občianska náuka

Pre 8. ročník Základnej školy

I. ŠTÁT A PRAVO

Štát a jeho podoba (základná funkcia) - Funkcie moc (Súdržav, Mocty, št. moc)

II. Ľudské práva a slobody

Právo na vzdelanie a umu - Práva menšín - Prístup z deťom - Právo na prácu - Právo na život a zdravie - Práva detí

OPAKOVANIE

Slovenské vydavateľstvo

Učme sa spoločne!

Euro

Pracovník "vlastného" 5.4

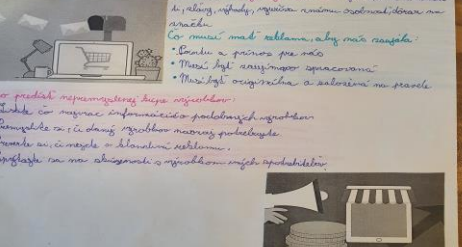
Euro je nová a nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002.

Právo na vzdelanie a umu - Práva menšín - Prístup z deťom - Právo na prácu - Právo na život a zdravie - Práva detí

Vplyv reklamy na spotrebiteľov

Reklama je publikácia, ktorá má za cieľ informovať a presvedčiť spotrebiteľa. Reklama je publikácia, ktorá má za cieľ informovať a presvedčiť spotrebiteľa. Reklama je publikácia, ktorá má za cieľ informovať a presvedčiť spotrebiteľa.

Reklama je publikácia, ktorá má za cieľ informovať a presvedčiť spotrebiteľa. Reklama je publikácia, ktorá má za cieľ informovať a presvedčiť spotrebiteľa. Reklama je publikácia, ktorá má za cieľ informovať a presvedčiť spotrebiteľa.

Euro v Slovenskej republike

Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002.

Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002.

Euro v Slovenskej republike

Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002.

Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002. Euro je nová jednotka, ktorá bola zavedená v roku 2002.

OBČIANSKA NÁUKA

Pre 8. ročník ZŠ

OBČIANSKA NÁUKA

Pre 8. ročník ZŠ

Občianska náuka

pre 8. ročník základnej školy

Občianska náuka

pre 8. ročník základnej školy

OBČIANSKA NÁUKA

pre 8. ročník

OBČIANSKA NÁUKA

pre 8. ročník

